

РЕШЕНИЕ

№ 22547

гр. София, 06.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 07.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6659** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от Н. А. Н. срещу решение № ЛДЖ-24-5/13.06.2024 г. на инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет, с което е отхвърлена жалба с вх. № 2448/18.03.2024 г. с вх. рег. № ЛДЖ-24-5/18.03.2024 г. по описа на ИВСС, подадена от Н. А. Н. срещу действията на Окръжен съд-Варна като администратор на лични данни, изразяващи се в разкриване на лични данни на жалбоподателя по ч.гр.д. № 1680/2022 г. по описа на ОС-Варна.

В жалбата се твърди, че обжалваният акт е неправилен поради нарушение на материалния закон и необоснованост, поради което следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган с указания за точното прилагане на закона. Поддържа се, че Административен съд – Варна незаконосъобразно е обработил личните данни на жалбоподателя, като е инкорпорирал същите в съдебни актове по ч.гр.д. №1680/2022 г. по описа на ОС - Варна, по което той не е страна, с което данните му са станали достояние на неограничен кръг лица.

Ответникът, инспектор в Инспектората на ВСС, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна, Административен съд-Варна, редовно призована, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд - София-град, като прецени събраните по делото доказателства,

поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред ИВСС е започнало на основание постъпила жалба с вх.рег. № ЛДЖ-24-5/18.03.2024 г. от Н. А. Н., в която били изложени твърдения за извършено от Окръжен съд-Варна в качеството му на администратор на лични данни, нарушение на правилата на защита на личните данни на жалбоподателя в производството по ч.гр.д. №1680/2022 г. по описа на ОС - Варна. Според твърденията в жалбата до ИВСС, нарушенията се изразяват в това, че във връзка с конституиране на процесуален представител на страна по делото негови лични данни, представляващи имена и ЕГН са станали известни на неопределен кръг лица.

Във връзка с подадената жалба от Н. инспектор към ИВСС изискал от ОС - Варна справка за движението на ч.гр.д. №1680/2022 г. по описа на ОС - Варна, както и становище по жалбата.

С оспореното в настоящото производство Решение № ЛДЖ-24-5/13.06.2024 г. жалбата на Н. била отхвърлена като неоснователна. Инспекторът от ИВСС установил, че в Определение №3752/03.10.2023 г., Определение №42/04.01.2024 г. и Определение №65/08.01.2024 г. по ч.гр.д. №1680/2022 г. по описа на ОС – Варна, са използвани лични данни за физическата идентичност на жалбоподателя Н. в обем три имена и ЕГН, с оглед осъществено от адв. К. процесуално представителство на частния жалбоподател В. Н. във връзка с обжалването на Определение №3150/23.08.2022 г., като с тези данни, извън съдебната администрация, бил запознат единствено адв. Д. К.. Посочено било, че с определение № 65/08.01.2024 г. по ч.гр.д. № 1680/2022 г. ОС-Варна е допуснал поправка на очевидна фактическа грешка, като е посочил, че правната помощ по делото е допусната на частния жалбоподател В. Н., като поради техническа грешка е било посочено името на жалбоподателя Н..

Прието било, че Окръжен съд – Варна е „администратор“ на лични данни в качеството си на публичен орган по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 26 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламента), който обработва самостоятелно лични данни за целите на правораздавателната дейност, регламентирана в Конституцията на РБ, Закона за съдебната власт, Гражданско-процесуалния кодекс и други нормативни актове. Именно и във връзка с това, както и предвид други производства, развили се пред ОС - Варна, по които Н. бил страна, съдът разполагал с данните за идентификация на лицето. Според мотивите на обжалвания административен акт адвокатите са „получатели“ по смисъла на чл. 4, т. 9 от Регламента, като попадат в кръга на лицата, пред които данните се разкриват. Направен е изводът, че изпращането на определение по делото от съда до адвокат, чието качество е безспорно установено, не представлява неразрешено разкриване на съдържащите се в него лични данни, защото адвокатът има качеството на получател на лични данни по силата на професионалния му статут, установен с действащото законодателство. Отбелязано е, че в конкретния случай адв. К. е бил назначен за процесуален представител на жалбоподател в частно гражданско производство на основание чл. 26, ал. 2 от Закона за правната помощ, като в това си качество е получил съдебен акт, до който е имал свободен достъп и по друг ред.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е депозирана в законоустановения в чл. 38в, ал. 4 ЗЗЛД 14-дневен срок от

надлежна страна, адресат на оспореното решение, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира за неоснователна, поради следните причини:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – инспектор в ИВСС, в съответствие с предоставените му правомощия по чл. 38в, ал. 1 и ал. 4, вр. чл. 38б, ал. 1 ЗЗЛД и чл. 94а, ал. 1, т. 3 и т. 4, вр. чл. 94б, ал. 3 от Правилника за организацията на дейността на ИВСС и за дейността на администрацията и на експертите, обн., ДВ, бр. 103 от 27.12.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.. Съгласно чл. 38б ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт, за каквото се твърди в настоящия случай, субектът на данни има право да подаде жалба до инспектората, която съгласно чл. 38в, ал. 1 ЗЗЛД се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор.

Поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал. 2 АПК. При извършена преценка се констатира, че актът съдържа задължителните по чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително фактически и правни изводи, въз основа на които жалбата е приета за неоснователна.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена в предвидения в чл. 38б, ал. 1 ЗЗЛД срок. Спазено е и изискването на чл. 38в, ал. 2 ЗЗЛД при разглеждането на жалбата да се събират данни, относими към твърдяното нарушение, включително и информация от администратора или обработващия лични данни. При произнасяне по съществуващото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството не е ограничено. Решението е постановено, след като е предоставена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства съобразно чл. 36 АПК.

Настоящата съдебна инстанция намира, че процесното решение е постановено в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, като наведените доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват неоснователни.

Съгласно чл. 4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл.5, §1, буква е) от Регламент (ЕС) 2016/679 е разписан един от принципите, свързани с обработването на личните данни, според който същите следва да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки ("цялостност и поверителност").

Според принципите, заложи в чл. 6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум"/. Съгласно същата разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В процесния случай спорен е въпросът, дали с изпращането на определение № 3752/03.10.2023 г. по описа на ОС - Варна на адв. К., съдът е допуснал нарушение при обработването на личните данни на жалбоподателя.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че Н. Н. не е страна по ч.гр.д. № 1680/2022 г. по описа на ОС - Варна с предмет обжалване на определение № 3150/23.08.2022 г. В хода на делото, с цел организиране на правна помощ и съдействие, с определение № 3752/03.10.2023 г. съдът е назначил адв. Д. К. за процесуален представител на частния жалбоподател В. Н.. В обстоятелствената част на определението са посочени личните данни на В. Н., а в диспозитива - тези на Н. Н. в обем три имена и ЕГН. Със съобщение от 12.10.2023 г. определението е изпратено на адв. К. и му е връчено лично на 17.10.2023 г. На 02.11.2023 г. с вх. № 26624 до ОС – Варна е постъпила молба от адв. К. да бъде освободен като служебен адвокат на частния жалбоподател. С определение № 42/04.01.2024 г. съдът е освободил адв. Д. К. като процесуален представител на частния жалбоподател, като в обстоятелствената част и в диспозитива на определението са използвани само личните данни на Н. Н. в обем три имена и ЕГН. С определение № 65/08.01.2024 г. съдът е допуснал поправка на очевидна фактическа грешка, като е посочил, че правната помощ по делото е допусната на частния жалбоподател В. Н. и като негов служебен адвокат е освободен адв. К..

Предвид така установената хронология на фактите, съдът счита, че административният орган правилно е направил заключението, че в случая не е налице незаконосъобразно разкриване на лични данни на жалбоподателя. Съгласно чл. 26, ал.

2 от ЗПП органът по чл. 25, ал. 1 или 2 назначава определения адвокат за повереник, защитник или особен представител за всички фази и съдебни инстанции, освен ако има възражение за това. В действителност Н. Н. не е страна по ч.гр.д. №1680/2022 г. по описа на ОС - Варна. Но неговите данни са били събрани от ОС- Варна във връзка с други производства, по които е бил страна. Правното основание за обработване на личните данни е изпълнението на законови задължения, произтичащи във връзка със съответните заявления, сигнали и други искания - чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Именно по този повод служителите в съдебната администрация на ОС-Варна имат достъп до тези данни. Другите лица, които са имали достъп до неговите три имена и ЕГН е назначеният в хода на развилото се частно гражданско производство за служебен защитник адв. Д. К., в което му качество е бил запознат със съдържанието на съдебен акт, в който са били посочените трите имена и ЕГН на Н. Н.. Ето защо, с изпращането на адв. К. на съобщението за постановеното определение, ОС-Варна не е допуснал нарушение при обработването на личните данни на жалбоподателя, тъй като към този момент адв. К. по силата на служебното си качество е имал пълен достъп до делото. Следва да се има предвид, че на основание чл. 31, ал. 1 от Закона за адвокатурата адвокатът има свободен достъп и може да прави справки по дела, да получава копия от книжа и сведения с предимство в съда, органите на досъдебно производство, административните органи и други служби в страната и навсякъде, където е необходимо, само въз основа на качеството си на адвокат, което удостоверява чрез представяне на карта, издадена от Висшия адвокатски съвет. Не на последно място следва да се отбележи и обстоятелството, че съдебните актове се публикуват в общодостъпната информационна система на съдилищата със заличени лични данни на страните по тях, поради което тези данни не могат да станат достояние на трети лица.

По изложените съображения съдът намира жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и съобразно разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на ответника следва да бъдат присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. от [населено място] срещу Решение № ЛДЖ-24-5/13.06.2024 г. на инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет.

ОСЪЖДА Н. А. Н. от [населено място] да заплати на Инспекторат към Висшия съдебен съвет разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

